

Forslag til forbud mod islam i det offentlige rum i Danmark

Af Gunnar Lind Haase Svendsen

"Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd."

(Artikel 1 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne af 1948)

Baggrund

Humanismen i Vesten har sejret ad helvede til!

Efter Anden Verdenskrigs rædsler gav det stor mening at sikre borgerrettigheder på tværs af grænser. På den baggrund opstod FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder fra 1948, efterfulgt af juridisk bindende konventioner som Den Europæiske Menneskerettighedskommission af 1950, der indgår i det danske lovsystem. Det samme gælder FN's Flygtningekonvention af 1951, der havde til mål at sikre de universelle menneskerettigheder.

Humanismen har dybe, historiske rødder i Europa. Tænk blot på tænkere som Cicero, Niethammer, Erasmus, Rousseau og Heidegger. Men set i lyset af masseimmigrationen fra ikke-vestlige lande til Europa må og skal disse høje idealer revideres. De har tjent os godt og skal vedblive – i vores *egen, nationale udformning* – at udgøre en vigtig bestanddel af et vel fungerende, dansk demokrati baseret på lighed, retssikkerhed og gensidig respekt for hinanden. Imidlertid fremstår *grænseløs* humanisme – kodificeret i konventionerne – i dag som den største trussel mod vore vestlige samfund. Den æder så at sige disse samfund op indefra.

De mange migranter fra især muslimske MENAPT-lande (Mellemøsten, Nordafrika, Pakistan, Tyrkiet) har medført store økonomiske udgifter, ghettoisering, parallelsamfund og øget kriminalitet i Danmark. Selvsagt er der mange eksempler på vellykket integration og på migranter/efterkommere, der bidrager positivt til det danske samfund. Men i det store hele er der tale om fejlslagen integration, når det gælder muslimske indvandrere – i Danmark såvel som i andre dele af den vestlige verden. Muslimske og vestlige værdier synes ikke at kunne gå hånd i hånd.

Eksempler på muslimske værdier, der er inkompatible med danske/vestlige værdier, er systematisk kvindeundertrykkelse; ingen accept af homoseksuelle; diskriminerende opdeling af folk i rettroende og vantrø (A- og B-mennesker); muslimske forældres manglende accept af, at deres børn gifter sig med vantrø, endsige får børn, der ikke er (rettroende)

muslimer; imperialistisk og totalitær tankegang i form af bestræbelsen på med magt at gøre 'vantro lande' uden Sharialovgivning ("House of war" eller *Dar al-Harb*) til Sharia-styrede lande og hermed til "House of Islam" eller *Dar Al-Islam*.

Efter årtiers tolerance, venlighed og gavmildhed synes tålmodigheden med denne herrefolksmentalitet endelig at være sluppet op hos helt almindelige borgere i Vesten. Et tydeligt tegn er de store demonstrationer mod masseintegration fra muslimske lande, der i disse år finder sted i lande som England, Frankrig, Tyskland og Australien – vel at mærke også med deltagelse af velintegrerede, patriotiske migranter og efterkommere.

Disse demonstranter består af helt almindelige, fredelige borgere, hvis fædrelandskærlighed ofte på absurd vis kriminaliseres af deres regeringer. Og det sker som oftest med henvisning til de ovennævnte konventioner.

Fx kan man i dagens England ikke engang råbe "I like bacon" uden at blive arresteret for at fornærme en befolkningsgruppe i landet. Også en englænder, der vover at vaje med det engelske flag i det offentlige rum, risikerer at blive arresteret (modsat hvad der er tilfældet, hvis man vajer med et palæstinensisk flag). Et kritisk ord om indvandrere på de sociale medier kan give lange fængselsstraffe.

Patrioter, der på sådanne måder udviser civil ulydighed, overdænges med beskyldninger om

racisme, islamofobi, højreekstremisme mv. af politikere, journalister, ngo'er og venstrefløjsaktivister. Alligevel fortsætter englænderne med deres civile ulydighed, herunder den landsomfattende "Raise the Colours" flagkampagne.

Et andet tegn er den generelle højredrejning i Vesten, hvor partier som Reform UK i England, Rassemblement Nationale i Frankrig, AfD i Tyskland, Sverigesdemokraterne i Sverige, Dansk Folkeparti i Danmark og De sande finner i Finland går frem i meningsmålingerne. Disse partier ønsker at varetage den nationale sikkerhed ved at begrænse migrationen, typisk ved at melde sig ud af menneskerettigheds- og flygtningekonventionerne, eller dele heraf. Hermed ønsker man at følge den politiske linje, vi de seneste år har set i lande som Polen, Ungarn og USA.

Som mange har peget på, er det ikke nok, vi begrænser tilstrømningen af migranter fra muslimske lande. For at forhindre samfundsnedbrydende virksomhed og social uro er det også nødvendigt at begrænse islam i det offentlige rum. Dette vil ikke være en indskrænkning af religiøs frihed, idet religionen islam i grunden ikke er en religion. 'Religionen' fungerer i dette tilfælde alene som et dække for et totalitært, politisk-juridisk system: Sharia.

Set i dette perspektiv vil forbuddet ligge helt i tråd med lignende forbud af totalitær propaganda, herunder de forbud mod kommunistiske symboler, vi finder i flere lande. I Tjekkiet har man endog for nyligt vedtaget et totalforbud mod kommunistisk ideologi, som man anser for at være lige så skadeligt som nazistisk propaganda. Denne lov træder i kraft 1. januar 2026, og overtrædelse kan medføre fængselsstraf indtil fem år.

Hvad specifikt angår indskrænkning af muslimske symboler i det offentlige rum, er der gennem de sidste 20 år også blevet skabt præcedens herfor i flere vestlige lande. I 2004 indførte Frankrig således et forbud mod synlige, religiøse symboler i offentlige skoler – primært rettet mod muslimske hovedtørklæder. I 2010 indførte franskmændene tillige et forbud mod at bære tildækkende slør som niqab og burka i det offentlige rum. Et lignende forbud blev vedtaget i Belgien i 2011.

I Østrig forsøgte man sig med et forbud mod muslimsk hovedtørklæde i folkeskolens første klasser 2019–2020. I Tyskland har man i flere delstater lavet forbud mod, at lærere, dommere og andre offentligt ansatte bærer religiøse symboler, herunder muslimske hovedtørklæder. Og her i Danmark blev der i 2018 som bekendt vedtaget et forbud mod ansigtstildækkende beklædning i det offentlige rum, det såkaldte burkaforbud.

Dette leder frem til mit forslag om at forbyde islam i det offentlige rum.

Forslag til forslag om at forbyde islam i det offentlige rum i Danmark

”Enhver religiøs-politisk ideologi, der deler folk op i rettroende og vantro og med tvang ønsker at omvende de medborgere, der anses som vantro og pålægge dem et totalitært, teokratisk styre, skal forbydes i det offentlige rum i Danmark. Det vil i praksis betyde at forbyde islam i det offentlige rum. Dette omfatter et forbud mod islamisk påklædning (som tørklæder, hijab, burkaer mv.), moskeer, koranskoler og religiøse centre, religiøse foreninger (som Hizbut Tahrir og Det muslimske broderskab), afholdelse af møder og demonstrationer i det offentlige rum i forbindelse med religiøse højtidder og begivenheder, samt særbehandling på offentlige institutioner som bederum, servering af halalslagtet kød og kønsopdeling i fx svømmehaller. Staten Danmark accepterer ikke manifestationer af en sådan totalitær, imperialistisk, samfundsomstyrtende ideologi, der baserer sig på lovreligion, parallelsamfund og kvindeundertrykkelse, og som i sidste instans truer demokratiet og den nationale sikkerhed. Islam kan naturligvis stadig praktiseres i private hjem.”

Velintegrerede muslimer bør ikke have et problem med at ’privatisere’ deres religion, ligesom alle vi andre ikke-muslimer gør. Eksmuslimer vil føle sig langt mere beskyttede af staten. Det samme gælder kvinder/piger og homoseksuelle, der i dag udsættes for social kontrol og straf i muslimske miljøer.

Hvis nogle af de herboende muslimer imidlertid finder disse forhold uacceptable, er de velkomne til at emigrere til et af de 57 muslimske lande, der findes rundt om i verden.

Dette essay er publiceret i *Kontrast* 3/9 2025 under titlen [”Forbyd islam i det offentlige rum i Danmark”](#).